

259. Tàbí ó dà gégé bí ẹni tí ó kojá ní abúlẹ kan tí ó wó lulẹ tàjàtàjàà rẹ (tí ó tí di ahoro) ó wá sọ pé: Báwo ni Allaahu yòò ẹe tún gbé abúlẹ yí dide lẹyìn tí ó tí di ahoro? Allaahu sì sọ oun nàà di òkú fún ogòrùn-ún odún, Lẹyìn nàà Ó sì jii dide. Ó bíí léèrè pé, nígbàwo ni o tí wà níbí? Ó dàhún pe: Mo tí wà níbí láti bíí ojò kan tàbí kí ó má tó bẹẹ. Ó (Allaahu) wí pé: Bẹẹkó, o tí lo ogòrùn-ún odún (níbí). Nítorí nàà wo ounjẹ ẹ àti omii ẹ, wọn kò yí padà. Tún lọ wo kétékété ẹ, (èyí rí bẹẹ) kí A lè báa fi ẹ ẹ àmì fún àwọn èniyàn; sì tún wo àwọn egungun bí A tí ẹ ní tò wọn jọ pọ, Lẹyìn nàà À ní fi ẹran bò ó. Nígbà tí ó hàn síi kedere, ó wí pé: Mo mò dájú pé Allaahu ni Olùkápá jùlọ lórí ohun gbogbo.

260. Àti nígbà tí Ibraahiimu wí pé: Olúwàà mi, fi bí O tí ní sọ òkú di aláàyè hàn mí. Ó (Olúwà) sì bíí pe: Àbí o kò ní ìgbàgbó ni? Ó dàhún pé: Bẹẹ kó (mo nígbàgbó) sùgbón kí okàn an mi lè balẹ ni. Ó (Olúwà) wí fún un pe: Mú ẹyẹ méréni kí ó sì fi wọn mọ ojù ẹ. Lẹyìn nàà fi apákan ẹyà araa wọn sí orí òkè kòòkan lótotòtò. Lẹyìn nàà kí o pè wọn, wọn yòò yára wá sí ọdọ ẹ. Kí ó wáá mò pé dájúdájú Allaahu ni Abiyi jùlọ, Ọjògbón jùlọ.

261. Àpẹjúwe àwọn tí wọn ní ná nńkan iníi wọn sí ojú ọ̀nàà Allaahu dàbí hóró (àgbàdó) kan tí ó hu sírí méje, tí ogòrùn-ún hóró (àgbàdó) sì wà nínú un sírí kòòkan. Allaahu sì máa ní ẹ àdìpèlẹ oore fún ẹni tí ó bá wù Û. Allaahu sì ni Olùgbààyè, Olùní-ìmò jùlọ.

262. Àwọn tí wọn ní ná nńkan iníi wọn sí ojú ọ̀nàà Allaahu, tí wọn kò sì sèrègún ohun tí wọn ná tàbí kó ipalára bá a (ẹni tí wọn nàà fún), ẹsan wọn wà lódò Olúwà wọn, ipayà kò ní sí fún wọn, bẹẹ ni wọn kò ní banújé.

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۖ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ ۖ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا ۖ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٩﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَئِمُتُؤْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا ۖ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ ۗ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَن يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبَعُونَ مَا أَنْفَقُوا مِنَّا وَلَا أَدَىٰ ۖ هُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٦٢﴾